

[Dohrmann]

ind over landet og danske producenter ikke via Danmarks Radio eller et frit TV 2 får mulighed for at fremkomme med deres reklamer ad den vej?

Vi ved alle sammen, det er et meget, meget stort kompleks, man her tager fat på, og jeg tror heller ikke på, at det kan behandles færdigt i denne samling. Vi har fået en redegørelse fra Stofa i Horsens, en fabrik, og når man ser de tal, og hvad de opererer med, og hvad dette her vil komme til at koste på længere sigt, synes jeg, det ville være uansvarligt, hvis man hastede noget igennem inden sommerferien.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det har været meget væsentligt for denne regering at få sikret en øget valgfrihed på medieområdet. Det har vi gjort rede for allerede ved vores tiltrædelse, og det lovforslag, der er til første behandling i dag, skulle gerne være det første signal på den vej.

Jeg vil gerne sige til de mange ordførere, der har beskæftiget sig voldsomt interesseret – det kan jeg godt forstå – med trafikministerens redegørelse, at det ikke er trafikministerens redegørelse, der er til debat i dag. Det er klart, at det er folketingets ret at sætte en sådan redegørelse på dagsordenen, og jeg synes, det er helt fint, hvis man gør det, men jeg må sige, at dette lovforslag drejer sig om, at man giver de mennesker mulighed for at se udenlandsk TV, som i dag ikke kan tage det direkte. Der er en rimelig stor del af den danske befolkning, der i dag kan se tysk TV uden problemer. Der er en rimelig stor del af den danske befolkning, der i dag kan se svensk TV. Nogle kan se begge dele, og nogle kan ikke se nogen af delene.

Dette lovforslag er i virkeligheden udtryk for en ganske simpel retfærdighedshandling, idet man siger: ja men hvorfor i alverden er det kun en del af befolkningen, der – af geografiske grunde, efter hvor de bor – skal have lov til at se udenlandsk TV? Derfor vil man tillade en langdistancefremføring af disse udenlandske programmer, som eksisterer i dag, og som kun en del af befolkningen kan se.

Herved kommer man ind på spørgsmålet om kommunikationssatellitterne, som der også har været et meget udtalt ønske fra

mange grupper om at kunne modtage fra, og det kan altså også lade sig gøre, hvis de bare bliver fremført på forsvarlig vis.

Når der ikke er nævnt noget om de direkte sendende satellitter, kommer det simpelt hen af, at dem kan der tages direkte fra, når de engang kommer til at sende. Derfor er det ikke noget problem. Det vil fungere, ligesom det gør i dag med de udenlandske programmer, der kan tages direkte. Det er ikke det, lovforslaget drejer sig om.

Jeg kan udmærket godt forstå, at man, når man står over for et stort projekt som bredbåndnettet – eller hybridnettet, som vi vel i første omgang skal kalde det – føler meget stor usikkerhed over for, hvordan det vil udvikle sig, hvordan det vil påvirke – både teknisk, kulturelt, uddannelsesmæssigt og alt muligt andet – det danske samfund. Hvordan vil det ske?

Det er der vel ingen af os der kan give et klart svar på, og derfor er der heller ikke noget ønske fra regeringens side om at få folketinget til at tage stilling til de mange problemer inden sommerferien. Det er ikke det, dette lovforslag drejer sig om.

Jeg har forstået på trafikministeren, at han i slutningen af folketingets såkaldte sommerferie vil arrangere et seminar for dem af folketingets medlemmer, der har speciel interesse for at drøfte alle problemerne ved et sådant hybridnet. Hvad kan det teknisk? Hvad kan vi bruge det til? Hvordan skal udbygningen ske? Hvordan skal finansieringen ske? Osv. Jeg kunne nævne ti spørgsmål til. Alle disse problemer vil der blive lejlighed til at få drøftet, og det er ikke noget, der skal trumfes igennem inden sommerferien.

Men nu har vi altså ventet længe på medikommisionens betænkning om kabeludbygningen og om spørgsmålet om udenlandsk TV. Den betænkning er kommet nu. Regeringen følger flertalsindstillingerne på de punkter, som de er udtrykt i lovforslaget. Derfor mener jeg, det er forsvarligt at fremlægge denne del af komplekset, og jeg håber stadig væk på, at den kan blive vedtaget inden sommerferien.

Man siger nok, at det ikke haster, men det er selvfølgelig et relativitetsproblem, om det haster eller ej. I forhold til hvad? Det er rigtigt, at de direkte sendende satellitter ikke kommer i funktion de første 2-3 år, og i den forstand kan man sige, at det ikke haster.